

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 23P/41/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214204772
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. G.Tomčovčíková Šandalová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2014:7214204772.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Gabrielou Tomčovčíkovou Šandalovou v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti Y., Š., W.. XX.X.XXXX, E. U., W.. X.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Staničné námestie č. 9, Košice, detí rodičov K. Y., W.. XX.X.XXXX, trvale bývajúcej U. V.K., W. G. V. Č.. XX a M. Y., W.. XX.X.XXXX, trvale bývajúceho U. V. I. Č.. XXX, na podnet navrhovateľa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, v konaní o nariadení ústavnej starostlivosti maloletých detí takto

rozhodol:

Mení rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. Nc 1049/2000 zo dňa 19.3.2001 a Nc 1017/2001 zo dňa 11.2.2002, rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 23P 7/2006 zo dňa 23.6.2006 a nariaďuje ústavnú starostlivosť detí Y. Š.M., W.. XX.X.XXXX, E. U., W.. X.XX.XXXX, za účelom ktorej umiestňuje maloleté deti do Detského domova ZEM DETÍ - Košice, n.o., Pri pošte 24, Košice - Barca.

Zaväzuje matku prispievať na výživu každého z detí Y. Š. E. U. výživným vo výške po 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa od právoplatnosti tohto rozsudku do budúcnosti, ktoré výživné je matka povinná platiť vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred na účet Detského domova ZEM DETÍ - Košice, n.o., Pri pošte 24, Košice - Barca.

Zaväzuje otca prispievať na výživu každého z detí Y. Š. E. U. výživným vo výške po 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa od právoplatnosti tohto rozsudku do budúcnosti, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred na účet Detského domova ZEM DETÍ - Košice, n.o., Pri pošte 24, Košice - Barca.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Košice doručil tunajšiemu súdu dňa 12.2.2014 návrh, ktorým žiadal o nariadenie predbežného opatrenia pred nariadením ústavnej starostlivosti a ktorým žiadal umiestniť maloleté deti Y., Š. E. U. do ústavnej starostlivosti zariadenia Detského domova ZEM DETÍ - Košice, n.o., Pri pošte 24, Košice - Barca, ktorý návrh odôvodňoval tým, že maloleté deti pochádzajú z manželstva rodičov, z ktorého pochádza celkovo 6 detí, K., W.. X.XX.XXXX, W. W.. XX.XX.XXXX, Y. W.. XX.X.XXXX, C. W.. XX.XX.XXXX, Š. W.. XX.X.XXXX, E. U. W.. X.XX.XXXX. Rozsudkom tunajšieho súdu spis. zn. 18C 1621/00 zo dňa 28.9.2001 bolo manželstvo rodičov rozvedené, maloleté deti boli zverené do výchovy matky, matka starostlivosť o deti zvládala v rámci svojich možností, avšak s rastúcim vekom detí pribúdali výchovné problémy, ktoré sa výrazne prejavili u dcéry W., ktorá bola umiestnená do Reedukačného centra Spišský Hrhov, neskôr sa výchovné problémy v podobe zanedbávania povinnej

školskej dochádzky a potulovania začali prejavovať aj u C., ktorý bol uznesením tunajšieho súdu spis. zn. 23P 70/2013 zo dňa 29.4.2013 prijatý do Reedukačného centra Horný Bankov, v ktorom sa nachádzal aj v čase podávania predmetného návrhu. V čase podávania návrhu osobnú starostlivosť matka zabezpečovala iba o Š. E. U., ktorí s ňou žili v spoločnej domácnosti, dcéry K. a W. boli už plnoleté a starostlivosť o maloletú Y. zabezpečovala sestra matky, ktorá spolu s maloletou žila U. W. V.. Trestným rozkazom tunajšieho súdu spis. zn. 7T/106/2013 zo dňa 27.9.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.10.2013, bola matka detí odsúdená na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne za neplnenie si vyživovacej povinnosti, mala nastúpiť do výkonu trestu najneskôr 11.11.2013 a preto z obavy, že maloletým deťom nebude zabezpečená starostlivosť, sa dožadovala ich umiestnenia v ústavnej starostlivosti, keďže nikto z blízkeho okolia rodiny nebol ochotný sa o maloleté deti postarať, otec detí tak isto o ne neprejavil záujem a navyše, ako vyplýva z návrhu úradu práce, v mieste bydliska otec nemal vytvorené materiálne ani osobnostné predpoklady pre starostlivosť o maloleté deti. K tomuto návrhu navrhovateľ pripojil výzvu na nastúpenie do výkonu trestu, ktorá výzva bola adresovaná matke Okresným súdom Košice II zo dňa 15.10.2013, v ktorej bolo uvedené, aby nastúpila do výkonu trestu najneskôr do 11.11.2013.

Uznesením tunajšieho súdu spis. zn. 23P 41/2014 zo dňa 17.2.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.3.2014, obe maloleté deti boli predbežne umiestnené do starostlivosti neštátneho detského domova ZEM DETÍ - Košice, n.o.

Uznesením tunajšieho súdu spis. zn. 23P/41/2014 zo dňa 20.3.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.4.2014, súd začal vo veci konanie bez návrhu.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím matky, kolízneho opatrovníka, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Košice I, spis. zn. Nc 1049/00 zo dňa 19.3.2001, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.4.2001 boli v tom čase maloleté deti K., W., Y., C. E. Š. zverené do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný prispievať na výživu každého z detí výživným vo výške po 50,- Sk mesačne, pričom bol poberateľom invalidného dôchodku vo výške 3.839,- Sk mesačne.

Následne, rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. Nc 1017/2001 zo dňa 11.2.2002, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.3.2002 do osobnej starostlivosti matky bola zverená aj maloletá U. a otec bol opätovne zaviazaný prispievať na výživu aj tohto dieťaťa vo výške po 50,- Sk mesačne, pričom v tom čase poberal invalidný dôchodok vo výške 3.050,- Sk.

Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 23P 7/2006 zo dňa 23.6.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 9.8.2006, súd zvýšil výživné zo strany otca na maloleté deti W., Y., C., Š. E. U. zo sumy 50,- Sk na sumu po 645,- Sk mesačne, pri stanovení tejto výšky výživného súd vychádzal zo zistení, že matka detí bola poberateľkou dávok hmotnej núdze a rodičovského príspevku a otec bol poberateľom invalidného dôchodku vo výške 4.583,- Sk.

Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 23P 70/2013 zo dňa 7.11.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.12.2013, maloletý brat týchto detí C. bol umiestnený z dôvodu nariadenej ústavnej starostlivosti do Reedukačného centra Tornaľa, v rámci nariadenej ústavnej starostlivosti, ktorá mu bola nariadená rozsudkom tunajšieho súdu spis. zn. 23P 135/2014 zo dňa 15.8.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.9.2014, premiestnený z Reedukačného centra Bankov do Reedukačného centra Tornaľa.

Medzitým rozsudkom tunajšieho súdu spis. zn. 25P/279/2011 zo dňa 4.4.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.5.2012, bola nariadená ústavná starostlivosť aj malotej sestry týchto detí, t.č. už plnoletej W., W.. XX.XX.XXXX.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 26.3.2014 vyplýva, že matka detí bola poberateľkou rodinných prídavkov od 1.10.2002 a to v čase podávania správy vo výške 23,52 eur a poberateľkou dávky v hmotnej núdzi od 1.10.2004 - 28.2.2014 vo výške 70,20 eur aktuálne, v čase

podávania správy nebola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, z ktorej bola 20.1.2014 vyradená z dôvodu nespolupráce.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, zo dňa 7.4.2014 súd zistil, že otcovi detí úradom práce nie je vyplácaná žiadna dávka a nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

Z písomnej správy kolízneho opatrovníka zo dňa 22.4.2014 vyplýva, že obe maloleté deti boli na základe vyššie uvedeného predbežného opatrenia dňa 26.2.2014 umiestnené do starostlivosti neštátneho detského domova ZEM DETÍ - Košice, n.o., keďže matka nenašla nikoho z rodiny, kto by bol počas jej výkonu trestu odňatia slobody ochotný zabezpečiť starostlivosť o ne a do výkonu trestu matka detí nastúpila dňa 26.2.2014, otec detí žil v tom čase U. V. I. a uviedol kolíznemu opatrovníkovi, že nemá vytvorené podmienky pre výchovu detí. Maloletá U. v tom čase navštevovala 5. ročník základnej školy, v detskom domove sa adaptovala, učila sa dobre, chodila do školy a maloletý U. bol žiakom 5. ročníka základnej školy, ktorý ročník opakoval tretíkrát, v čase podávania správy bol na úteku, utekal aj zo školy, býval agresívny, citovo plochý, fetoval a bola signalizovaná potreba riešiť do budúcnosti jeho závislosť a preliečiť ho v DPL Hraň. Matka deti z výkonu trestu písomne kontaktovala a U. bola aj v kontakte s plnoletými sestrami Y. a K.. Kolízny opatrovník navrhoval nariadiť obom maloletým deťom ústavnú starostlivosť a za účelom tejto ich ponechať v detskom domove ZEM DETÍ - Košice, n.o. a zo strany rodičov určiť minimálne zákonom stanovené výživné.

Zo správ úradov práce Košice - okolie a Košice z júla 2014 súd zistil, že u rodičov zmena pomerov, pokiaľ ide o vyššie uvedené skutočnosti uvedené úradmi práce nenastala.

Zo správy detského domova ZEM DETÍ - Košice, n.o. zo dňa 18.9.2014 vyplýva, že Y. Š. K. Y. U. boli umiestnení do tohto detského domova, adaptovali sa s istými ťažkosťami na nové prostredie, ale po mesiaci sa stabilizovali, v marci maloletý Š. začal utekať, najprv z vyučovania zo základnej školy, neskôr aj z detského domova, kde sa správal agresívne, odmietal rešpektovať pravidlá, negatívne ovplyvňoval ostatné deti, detským domovom bolo zistené, že počas útekov sa zdržiaval hlavne na Luníku IX, u svojej dospeljej sestry W., opakovane detský domov dostával informácie, že fetuje a pácha aj trestnú činnosť, ktoré skutočnosti oznámil úradu práce i matke maloletého a následne sa detský domov dozvedel, že vážne výchovné problémy so synom mala matka už niekoľko rokov, ktoré ale neboli riešené a závislosť maloletého narastala, detský domov umiestnil maloletého na pedopsychiatrické oddelenie FNŠP Košice, kde bol liečený 1 mesiac, ale ukázalo sa že liečba prišla neskoro, po návrate znovu utekal z detského domova, fetoval ešte viac a údajne sa zúčastňoval i lúpeží, počas návratov do detského domova bol vždy mimoriadne zanedbaný, zavšivavený, agresívny k deťom i vychovávateľom, od apríla uvedené oznámili Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a navrhli premiestnenie maloletého do reedukačného domova, k jeho premiestneniu doposiaľ nedošlo. Detský domov aktívne spolupracoval s políciou, pričom je detským domovom rodinného typu a tvrdil, že nie je možné, aby násilu bránili maloletému v útekoch, ktoré sa opakujú každý druhý až tretí deň, vyjadril presvedčenie, že ani matka po návrate z výkonu trestu nezvládne syna, preto žiadal o urýchlený postup. K listu pripojil list, adresovaný detskému domovu Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice zo dňa 22.4.2014, z ktorého vyplýva, že úrad práce konštatoval, že maloletá U. sa v detskom domove adaptovala a maloletý Š. sa začal dopúšťať útekov, v rámci plánu sociálnej práce bola dohodnutá sanácia rodinného prostredia po návrate matky z výkonu trestu odňatia slobody, bola dohodnutá liečba závislosti maloletého v DPL Hraň alebo v reedukačnom centre, potom, čo detský domov opakovane informoval úrad práce o opakovaných útekoch maloletého, a zväžení jeho hospitalizácie v Univerzitnej nemocnici L. Pasteura v Košiciach na psychiatrickom oddelení, kde bol následne krátkodobo umiestnený. Ďalej v liste bolo konštatované, že na základe písomnej žiadosti detského domova zo dňa 27.5.2014 adresovanej úradu práce, úrad detský domov vyrozumel, že reedukačné centrá prijímajú klientov s nariadenou ústavnou starostlivosťou alebo ochrannou výchovou, alebo na žiadosť detského domova, SZŠ OUI reedukačný pobyt, resp. zákonného zástupcu o dobrovoľný pobyt, na základe uvedeného úrad práce detskému domovu dňa 3.6.2014 dohodol, že detský domov osloví matku a požiada ju o podanie návrhu na súd a že taktiež doloží ďalšie aktuálne lekárske správy maloletého U.. Magistrát mesta Košice detský domov listom zo dňa 25.7.2014 informoval o tom, že matke po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody budú nápomocní so zabezpečením a udrжанím si bývania a že jej bude poskytované sociálne poradenstvo.

Dňa 12.9.2014 detský domov telefonicky informoval úrad práce o zlej perspektíve maloletého Š., ktorý bol v tom čase opätovne na úteku a o tom, že detský domov v reedukačných centrách nevedel preňho nájsť miesto pre ich plnú obsadenosť. Na základe uvedeného úrad práce žiadal detský domov o podanie informácie, ktoré reedukačné centrá vo veci umiestnenia maloletého Š. boli oslovené a ktoré zaslali negatívnu odpoveď, zároveň úrad práce upozornil detský domov, že umiestnenie maloletého do reedukačného centra má byť uskutočnené v zmysle IN 099/2013 - postup pri zmene zariadenia a mesačné hlásenie zmeny zariadenia na výkon rozhodnutia súdu a že k umiestneniu maloletého je potrebných viac lekárskeho správ a iných dôkazových materiálov, resp. potvrdení, že užíva návykové látky a pod. Úrad práce žiadal detský domov zároveň o uvedenie opatrení, ktoré realizovali s odborným teamom detského domova pre zamedzenie opakovania psychických, fyzických a sociálnych porúch u maloletého Š..

Na pojednávaní konanom vo veci dňa 19.11.2014 matka s nariadením ústavnej starostlivosti oboch maloletých detí súhlasila vzhľadom na terajšiu ťažkú životnú situáciu, poukázala na svoje citové väzby k oboch deťom, ktoré chodí pravidelne navštevovať a poukázala i na požiadavku riaditeľky detského domova, v ktorom maloleté deti sú umiestnené, aby deti navštevovala v podstate denne. Matka v čase výpovede na súde žila v spoločnej domácnosti s plnoletou dcérou W. a v starostlivosti nemala žiadne maloleté dieťa, nemala žiaden príjem, bola v štádiu vybavovania si dávok v hmotnej núdzi, dlhodobo bola nezamestnanou, pričom mala ukončené základné vzdelania.

Kolízna opatrovníčka doporučovala nariadiť ústavnú starostlivosť oboch maloletých detí a za účelom tejto starostlivosti ich umiestniť do detského domova ZEM DETÍ - Košice, n.o., poukázala na to, že výchovné problémy so Š. pretrvávajú aj v rámci jeho pobytu v detskom domove, ako to vyplýva i zo správy detského domova, čo vedie riaditeľku detského domova k tomu, že vyžaduje od matky každodennú starostlivosť o maloletého. Podľa zistení kolízneho opatrovníka detský domov nedisponuje žiadnymi úradnými záznamami, ktoré by viedli k zvažovaniu premiestnenia maloletého do reedukačného centra a kolízny opatrovník navrhoval zo strany rodičov určiť minimálne výživné.

Podľa ust. § 54 Zákona o rodine, náhradná osobná starostlivosť alebo pestúnska starostlivosť má prednosť pred ústavnou starostlivosťou. Pred nariadením ústavnej starostlivosti je súd povinný vždy skúmať, či maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti.

Súd môže nariadiť ústavnú starostlivosť len vtedy, ak výchova maloletého dieťaťa je vážne ohrozená alebo vážne narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave alebo ak rodičia nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa z iných vážnych dôvodov a maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti. Za vážne ohrozenie alebo vážne narušenie výchovy maloletého dieťaťa sa nepovažujú nedostatočné bytové pomery alebo majetkové pomery rodičov maloletého dieťaťa.

Ak súd nerozhodol podľa § 39 ods. 2 a 3 alebo podľa § 56, sú rodičia maloletého dieťaťa naďalej jeho zákonnými zástupcami a spravujú jeho majetok.

Súd môže výnimočne nariadiť ústavnú starostlivosť aj vtedy, ak jej nariadeniu nepredchádzali iné výchovné opatrenia. Výnimočnosť prípadu a neúčelnosť iného výchovného opatrenia musí byť preukázaná.

Súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, musí presne označiť zariadenie, do ktorého má byť dieťa umiestnené. Pri rozhodovaní o nariadení ústavnej starostlivosti súd vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na citové väzby maloletého dieťaťa k súrodencom a na ich zachovanie.

Z dôležitých dôvodov môže súd predĺžiť ústavnú starostlivosť až na jeden rok po dosiahnutí plnoletosti.

Podľa ust. § 55 Zákona o rodine, súd sústavne sleduje spôsob výkonu ústavnej starostlivosti a najmenej dvakrát do roka hodnotí jej účinnosť, najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou a s príslušným zariadením, v ktorom je maloleté dieťa umiestnené.

Ak súd nariadil ústavnú starostlivosť z dôvodov, ktoré sú na strane rodičov, v rozhodnutí zároveň určí rodičom dieťaťa primeranú lehotu na úpravu ich rodinných a sociálnych pomerov tak, aby mohli osobne vykonávať starostlivosť o maloleté dieťa. Ak rodičia úpravu svojich rodinných a sociálnych pomerov v určenej lehote zabezpečia, súd ústavnú starostlivosť zruší. Ak rodičia úpravu svojich rodinných a sociálnych pomerov v určenej lehote nezabezpečia, súd začne aj bez návrhu konanie o zverení dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti alebo konanie o zverení dieťaťa do pestúnskej starostlivosti.

Súd zruší ústavnú starostlivosť najmä vtedy, ak maloleté dieťa možno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti alebo ak zanikli dôvody, pre ktoré bola nariadená.

Podľa ust. § 62 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

(2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

(3) Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. 13)

(4) Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

(5) Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

(6) Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa ust. § 75 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

(2) Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa ust. § 76 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

(2) Proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

(3) V prípade omeškania povinného s plnením výživného určeného rozhodnutím súdu, má oprávnený právo požadovať úroky z omeškania z nezaplatenej sumy podľa predpisov občianskeho práva.

(4) Plnenie výživného povinným sa započítava najprv na istinu a až po uhradení celej istiny sa započítava na úroky z omeškania.

Podľa ust. § 77 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

(2) Práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premlčujú.

Podľa ust. § 78 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

(2) Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

(3) Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa ust. § 81 Zákona o rodine, ak súd rozhodne o umiestnení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, pestúnskej starostlivosti, o nariadení ústavnej starostlivosti alebo o uložení ochranej výchovy, upraví aj rozsah vyživovacej povinnosti rodičov alebo iných osôb povinných poskytovať maloletému dieťaťu výživné.

Súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, súčasne uloží rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať dieťaťu výživné povinnosť, aby výživné poukazovali zariadeniu, do ktorého má byť dieťa umiestnené.

Podľa ust. § 2 písm. c/ zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm 90,42 eura mesačne, ak ide 1. o zaopatrené nepinoleté dieťa, 2. o nezaopatrené dieťa (t.j. toho času 27,13 € mesačne).

Vzhľadom na vyššie uvedený zistený skutkový stav, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku a nariadil ústavnú starostlivosť oboch maloletých detí, Š. i U., keďže ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, v súčasnosti ani rodičia, ani nikto z blízkej rodiny, ani nikto iný nie je schopný zabezpečiť primeranú starostlivosť o maloleté deti a je preto nevyhnutné, aby starostlivosť o ne bola zabezpečovaná ústavnou formou, za účelom ústavnej starostlivosti súd umiestnil maloleté deti do detského domova ZEM DETÍ - Košice, n.o..

Zároveň súd zaviazal oboch rodičov prispievať na výživu toho - ktorého z detí minimálnym zákonom stanoveným výživným, keďže, ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, pomery na stranách rodičov týmto neumožňujú platiť vyššie než zákonom stanovené minimálne výživné.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v troch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods.1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že po:

a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.1,2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove mal. detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 O.s.p.).